

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 299

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 aprilie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 200 din 2 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25, art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și a dispozițiilor art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală.....	1-4	solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asiguratorul care practică asigurări de viață	5-9
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
113.106. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind metodologia de calcul a marjei de		113.107. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asiguratorul care practică asigurări generale.....	9-12
		113.108. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind transferul de portofoliu între asigurători.....	12-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 200 din 2 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25, art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și a dispozițiilor art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător

Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Marinela Mincă — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25 și art. 82

alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 5.621/2004 al Curții de Apel Bacău — Secția penală, precum și a dispozițiilor art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală, ridicată de Societatea Comercială „Elador” — S.R.L. din Suceava și Societatea Comercială „Veritas Nova” — S.R.L. din Suceava în același dosar.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23 februarie 2006, în prezența autorului excepției, Dorin Andronic, care a reprezentat și partea Societatea Comercială „Veritas Nova” — S.R.L. din Suceava, și în lipsa celorlate părți, legal citate, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 martie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.621/2004, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, ridicată de Dorin Andronic în dosarul menționat, **precum și a dispozițiilor art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală**, ridicată de Societatea Comercială „Elador” — S.R.L. din Suceava și Societatea Comercială „Veritas Nova” — S.R.L. din Suceava în același dosar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25 și ale art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 contravin prevederilor constituționale invocate prin aceea că interzic consilierilor juridici „exercitarea propriilor activități profesionale — consultanță, asistență și reprezentare juridică”, în viziunea legiuitorului român asistența juridică a persoanelor fizice fiind atributul exclusiv al avocatului. Se arată totodată că art. 3 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 51/1995 este „în vădită contradicție cu prevederile imperative din art. 1 din Legea nr. 514/2003 [...], suprapunând activitatea avocatului peste activitatea consilierului juridic”. Or, faptul că atât avocatul, cât și consilierul juridic sunt îndreptățiți să asiste și să reprezinte persoanele juridice, creează o „plenitudine de activitate profesională” a avocatului în detrimentul consilierului juridic și, prin urmare, o discriminare între cele două categorii profesionale. Referitor la art. 82 din Legea nr. 51/1995, se arată, în plus, că încalcă principiul separației puterilor în stat, întrucât permite legiuitorului desființarea persoanelor juridice autorizate prin hotărâri judecătorești, prin acte administrative sau jurisdicționale, în condițiile în care hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Cu privire la textele criticate din Legea nr. 51/1995 se conchide în sensul că „sunt neconstituționale, raportate la toate prevederile constituționale invocate, acestea având menirea de a îngădi în mod discriminatoriu exercitarea profesiei de consilier juridic prin forme proprii de organizare a profesiei, adoptate de corpul profesional al consilierilor juridici.” Se solicită Curții Constituționale „a decela faptul că cele două profesii juridice au obiecte de activitate distincte”, în sensul că „avocații au

exclusivitatea doar a atributului asistenței juridice a persoanelor fizice, consilierii juridici au exclusivitatea doar a reprezentării juridice a persoanelor juridice, iar în ceea ce privește reprezentarea persoanelor fizice, aceasta poate fi realizată de ambele categorii profesionale în virtutea mandatului convențional reglementat de prevederile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă și ale art. 174 din Codul de procedură penală, prin forme proprii de organizare a exercițiului celor două profesii.”

În ceea ce privește art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală, se susține că încalcă dreptul la apărare prin aceea că obligă partea la indicarea concretă a cazului de incompatibilitate în care se află fiecare judecător din cadrul instanței respective. Or, în practică, această obligație este imposibil de realizat în condițiile în care nu există un tablou public al judecătorilor instanțelor judecătorești — așa cum există pentru celelalte profesii juridice — care să îi permită părții să cunoască numele judecătorilor din componența unei instanțe.

Curtea de Apel Bacău — Secția penală apreciază că textele de lege criticate „sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale, prin acestea neafectându-se drepturile și libertățile cetățenilor”, și, în consecință, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

Avocatul Poporului, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția este neîntemeiată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25, art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995, față de prevederile art. 9, art. 40 alin. (1), art. 41 alin. (1) și ale art. 53 din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât „textele criticate pentru neconstituționalitate nu pot fi considerate ca o îngădire a dreptului la muncă, ci ca un mijloc de selectare, pe criterii profesionale, a specialiștilor care urmează să exercite profesia de avocat.” Se arată totodată că instituirea unei proceduri operative de soluționare a cererii de recuzare nu îngădește sub nici un aspect dreptul la apărare al părților, acestea beneficiind, în cadrul procesului, de toate mijloacele de apărare și garanțiile procedurale prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) și e), ale art. 25 și ale art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, precum și dispozițiile art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală.

Textele din Legea nr. 51/1995 criticate ca neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (1) lit. d) și e): „(1) *Activitatea avocatului se realizează prin:[...] d) asistarea și reprezentarea persoanelor fizice sau juridice interesate în fața altor autorități publice cu posibilitatea atestării identității părților, a conținutului și a datei actelor încheiate;*

e) apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice specifice a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice în raporturile acestora cu autoritățile publice, cu instituțiile și cu orice persoană română sau străină“;

— Art. 25: „*Exercitarea oricărei activități de asistență juridică specifică profesiei de avocat și prevăzută la art. 3 de către o persoană fizică sau juridică ce nu are calitatea de avocat înscris într-un barou și pe tabloul avocaților aceluși barou constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.“;*

— Art. 82 alin. (1) și (2): „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.*

(2) De asemenea, la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare dispozițiilor prezentei legi.“

Prevederile din Codul de procedură penală criticate au următorul cuprins:

— Art. 52 (Procedura de soluționare în cursul judecării) alin. 5: „*Abținerea sau recuzarea care privește întreaga instanță trebuie să cuprindă indicarea concretă a cazului de incompatibilitate în care se află fiecare judecător și se soluționează de instanța ierarhic superioară. Aceasta, în cazul când găsește întemeiată abținerea sau recuzarea, desemnează pentru judecarea cauzei o instanță egală în grad cu instanța în fața căreia s-a produs abținerea sau recuzarea.“*

În motivarea criticii de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25 și ale art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995, se invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere, art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, art. 45 care consacră libertatea economică, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale,

crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Se invocă, de asemenea, încălcarea art. 11 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind libertatea de întrunire și de asociere, respectiv interzicerea discriminării.

Art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală este criticat în raport cu art. 24 din Constituție, privind dreptul la apărare.

Examinând excepția astfel cum a fost formulată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995, din examinarea susținerilor autorului excepției se constată că acesta invocă, în realitate, existența unei contradicții între dispozițiile Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și cele ale Legii nr. 514/2003 pentru organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, contradicție dedusă de autorul excepției dintr-o pretinsă „suprapunere“ a activităților desfășurate de avocat, respectiv de consilierul juridic. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Așa fiind, pretinsa contradicție relevată, ca și interpretarea dispozițiilor actelor normative arătate, în sensul „decelării“ obiectului de activitate al celor două profesii — de avocat, respectiv de consilier juridic —, nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, [...] *se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]“.*

De altfel, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa atât cu privire la constituționalitatea textelor de lege criticate în prezenta cauză, cât și asupra constituționalității Legii nr. 51/1995, în integralitatea sa. Astfel, referindu-se și la jurisprudența sa anterioară în materie, Curtea Constituțională a statuat în Decizia nr. 195 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 14 iunie 2004, că Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale și ale art. 40 alin. (1) privind dreptul de asociere. Curtea a reținut în acest sens că avocatura constituie, în concepția legiuitorului, un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată ca neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte condițiile legii.

De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 66 din 21 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 5 decembrie 1996, că nici un considerent privind libertatea individuală, implicit cea de asociere, nu poate fi reținut pentru înlăturarea art. 1 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, care dispune că profesia de avocat se exercită numai de către membrii barourilor. Art. 53 din Constituție prevede că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns prin lege, dacă aceasta se impune, între altele, pentru apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor. Tocmai de aceea, garantând dreptul la apărare, Constituția prevede în art. 24 alin. (2) că în timpul procesului părțile au dreptul la asistența unui avocat, înțelegând prin aceasta o persoană care are calitatea de avocat, dobândită în condițiile prevăzute prin lege. Aceasta este o puternică garanție care previne desfășurarea unor activități de asistență juridică de către persoane necalificate și care scapă controlului profesional al barourilor de avocați. În această lumină, incriminarea faptelor de exercitare nelegală a profesiei de avocat prevăzută în art. 25 din Legea nr. 51/1995 nu este decât consecința logică a reglementării legale, nefiind prin urmare de natură să aducă atingere prevederilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, respectiv în art. 45 care consacră libertatea economică.

În sfârșit, prin Decizia nr. 260 din 12 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 28 iunie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea nr. 51/1995, statuând că acestea nu încalcă dreptul de asociere și nici principiul separației puterilor în stat. De altfel, alin. (3) al art. 82 din Legea nr. 51/1995 stabilește că „Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică profesiei de consilier juridic, care va fi exercitată potrivit dispozițiilor Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic”, astfel încât nu se poate reține vreo îngrădire, prin textele de lege criticate, a exercitării profesiei de consilier juridic.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. d) și e), art. 25 și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 5.621/2004 al Curții de Apel Bacău — Secția penală, precum și a dispozițiilor art. 52 alin. 5 din Codul de procedură penală, ridicată de Societatea Comercială „Elador” — S.R.L. din Suceava și Societatea Comercială „Veritas Nova” — S.R.L. din Suceava în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asiguratorul care practică asigurări de viață

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27), ale art. 16 alin. (5) și ale art. 16 alin. (5¹) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 6 martie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asiguratorul care practică asigurări de viață,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asiguratorul care practică asigurări de viață, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală reglementări și Direcția generală supraveghere solvabilitate și raportări financiare din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 14 martie 2006.
Nr. 113.106.

ANEXĂ

NORME

privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asiguratorul care practică asigurări de viață

I. Definiții

Art. 1. — În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *suma la risc* reprezintă diferența dintre indemnizația de asigurare și rezerva matematică, calculată pentru contractele de asigurare care acoperă riscul de deces;

2. *suma la risc brută* reprezintă suma la risc calculată înainte de cedările în reasigurare;

3. *suma la risc netă* reprezintă suma la risc calculată după cedările în reasigurare;

4. *rezerva tehnică brută* reprezintă rezerva tehnică calculată înainte de cedările în reasigurare;

5. *rezerva tehnică netă* reprezintă rezerva tehnică calculată după cedările în reasigurare;

6. *rezerva matematică brută* reprezintă rezerva matematică calculată înainte de cedările în reasigurare;

7. *rezerva matematică netă* reprezintă rezerva matematică calculată după cedările în reasigurare.

II. Determinarea marjei de solvabilitate disponibile

Art. 2. — Asiguratorii autorizați să practice asigurări de viață au obligația să dețină permanent o marjă de solvabilitate disponibilă, corespunzătoare activității desfășurate de către aceștia, cel puțin egală cu marja de solvabilitate minimă calculată în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

Art. 3. — (1) La stabilirea marjei de solvabilitate disponibile asiguratorul care practică asigurări de viață va face diferența dintre valoarea activelor și a obligațiilor care urmează să fie luate în considerare potrivit alin. (2) și (3).

(2) Valoarea activelor care se iau în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile a asiguratorului care practică asigurări de viață se determină scăzând din valoarea totală a activelor următoarele: valoarea activelor necorporale, valoarea acțiunilor necotate, valoarea activelor corespunzătoare părții din rezervele tehnice aferente contractelor cedate în reasigurare și valoarea activelor asupra cărora s-au creat sarcini (gaj, ipotecă etc.).

(3) Valoarea obligațiilor care se iau în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile a asiguratorului care practică asigurări de viață se determină însumând: 50% din valoarea datoriilor subordonate, valoarea rezervelor tehnice nete aferente asigurărilor de viață, valoarea provizioanelor pentru riscuri și cheltuieli, valoarea depozitelor primite de la reasiguratorii și valoarea datoriilor, cu excepția împrumuturilor din emisiuni de obligațiuni.

(4) Evaluarea activelor și a obligațiilor asiguratorului care practică asigurări de viață, luate în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile, are la bază valorile acestora reflectate în evidențele contabile.

(5) Pentru activele asupra cărora s-au creat sarcini se va transmite o notă explicativă cu privire la fiecare activ grevat, perioada pentru care nu poate fi liber de sarcini, societatea pentru care se garantează cu acest activ și orice alte informații pe care asiguratorul le consideră utile.

III. Determinarea marjei de solvabilitate minime

Art. 4. — (1) Marja de solvabilitate minimă se determină în funcție de tipurile de asigurări de viață prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000 privind activitatea de

asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și este egală cu suma valorilor prevăzute la alin. (2)–(6).

(2) Pentru tipurile de asigurări de viață prevăzute la titlul A lit. a) și b) din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, altele decât asigurările legate de fonduri de investiții, marja de solvabilitate minimă este egală cu suma valorilor prevăzute la lit. a) și b):

a) produsul dintre 4% din rezervele matematice brute privind activitatea directă și acceptările din reasigurări și raportul, pentru ultimul exercițiu financiar, dintre rezervele matematice nete și rezervele matematice brute. Raportul luat în calcul nu va fi mai mic de 85%;

b) produsul dintre 0,3% din suma la risc brută și raportul, pentru ultimul exercițiu financiar, dintre suma la risc netă și suma la risc brută. Raportul luat în calcul nu va fi mai mic de 50%. Calculul privește doar polițele pentru care suma la risc este pozitivă.

Pentru asigurarea temporară de deces cu un termen de maximum 3 ani, procentul de 0,3% va fi înlocuit cu 0,1%. Pentru o astfel de asigurare cu un termen mai mare de 3 ani și maximum de 5 ani, procentul aplicabil este de 0,15%.

(3) Pentru asigurările de viață suplimentare prevăzute la titlul A lit. c) din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, marja de solvabilitate minimă se calculează în conformitate cu prevederile Normelor privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.107/2006.

(4) Pentru asigurările permanente de sănătate prevăzute la titlul A lit. d) din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, marja de solvabilitate minimă este egală cu produsul dintre 4% din rezervele tehnice brute privind activitatea directă și acceptările din reasigurări și raportul, pentru ultimul exercițiu financiar, dintre rezervele tehnice nete și rezervele tehnice brute. Raportul luat în calcul nu va fi mai mic de 85%.

(5) Pentru tipurile de asigurări de viață prevăzute la titlul A lit. a) și b), legate de fonduri de investiții, din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, marja de solvabilitate minimă este egală cu suma valorilor prevăzute la lit. a), b) și c):

a) 4% din rezervele tehnice, calculată în conformitate cu alin. (2) lit. a), dacă asigurătorul își asumă riscul de investiții;

b) 1% din rezervele tehnice, calculată în conformitate cu alin. (2) lit. a), dacă asigurătorul nu își asumă riscul de investiții, dar alocația pentru acoperirea cheltuielilor de administrare este fixată pentru o perioadă mai mare de 5 ani;

c) 0,3% din suma la risc, calculată în conformitate cu alin. (2) lit. b), în măsura în care asigurătorul acoperă riscul de deces.

(6) Pentru asigurătorii autorizați să practice asigurări de viață, care dețin o autorizație pentru practicarea clasei/claselor prevăzute la titlul B pct. 1 și/sau pct. 2 din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, marja de solvabilitate minimă se calculează în conformitate cu prevederile Normelor privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a

marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.107/2006.

IV. Dispoziții finale

Art. 5. — (1) Asigurătorul este obligat să își determine permanent marja de solvabilitate disponibilă și cel puțin semestrial marja de solvabilitate minimă, pe baza datelor din raportările financiare, și să transmită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar, un formular de raportare privind marja de solvabilitate disponibilă și marja de solvabilitate minimă, conform modelului prezentat în anexa care face parte integrantă din prezentele norme.

(2) Asigurătorul care practică cel puțin unul dintre tipurile de asigurări prevăzute la titlul A lit. c) și/sau la titlul B pct. 1 și/sau pct. 2 din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, este obligat să își calculeze marja de solvabilitate minimă în conformitate cu prevederile Normelor privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 113.107/2006, și să transmită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și formularul de raportare privind marja de solvabilitate minimă, prezentat în anexa la respectivele norme.

(3) Asigurătorul este obligat să aducă la cunoștință Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în timpul anului, în termen de două zile lucrătoare de la constatare, diminuarea marjei de solvabilitate disponibile sub nivelul marjei minime.

Art. 6. — În conformitate cu art. 6 alin. (2) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, la cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, societatea de asigurare este obligată să își determine și să comunice Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 48 de ore de la solicitare, situația financiară, precum și marja de solvabilitate minimă ale acesteia. Informațiile solicitate se transmit însoțite de o declarație a reprezentantului legal al societății de asigurare, dată pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Codul penal pentru infracțiunile de înșelăciune și fals în declarații, prin care se atestă că datele comunicate sunt corecte și conforme cu realitatea.

Art. 7. — Fără a se putea aduce atingere prevederilor art. 5 și 6, prima raportare privind marja de solvabilitate disponibilă și marja de solvabilitate minimă se transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru exercițiul financiar 2005.

Art. 8. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 70 și următoarele din Legea nr. 503/2004.

Art. 9. — La data intrării în vigoare a prezentelor norme se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 11/2001 pentru punerea în aplicare a Normelor privind limita minimă a marjei de solvabilitate a asigurătorilor care practică asigurări de viață și metodologia de calcul a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 22 ianuarie 2002, și art. 10

din Normele privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate de care dispune asigurătorul care practică asigurări de viață, a marjei de solvabilitate minime și a fondului de siguranță, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor

nr. 3.112/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 15 iulie 2005.

Art. 10. — Prezentele norme intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și își vor înceta aplicarea la data aderării României la Uniunea Europeană.

ANEXĂ¹⁾
la norme

Formular de raportare privind marja de solvabilitate minimă și marja de solvabilitate disponibilă pentru asigurările de viață

Marja de solvabilitate disponibilă

Lei

X = Marja de solvabilitate disponibilă = C - D	
A = total active, potrivit situațiilor financiare	
AA = active care nu se iau în considerare = A1 + A2 + A3 + A4	
A1 = active necorporale	
A2 = active necotate	
A3 = partea din rezervele tehnice aferentă contractelor cedate în reasigurare	
A4 = activele asupra cărora s-au creat sarcini	
C = active care se iau în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile = A - AA	
D = total obligații care se iau în considerare = D1 + D2 + D3 + D4 + D5	
D1 = 0,5 * valoarea datoriilor subordonate	
D2 = rezerve tehnice nete	
D3 = provizioane pentru riscuri și cheltuieli	
D4 = depozite primite de la reasigurători	
D5 = datorii, cu excepția împrumuturilor din emisiuni de obligațiuni	

Marja de solvabilitate minimă

Y = Marja de solvabilitate minimă = M + N + P + Q + T	
M = Marja de solvabilitate minimă pentru tipuri de asigurări de viață prevăzute la Titlul A, lit (a) și (b) din Anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, altele decât asigurările legate de fonduri de investiții = $R_1 + R_2$	
B_1 = Rezervele matematice brute	
b_1 = Raportul între rezervele matematice nete și rezervele matematice brute	
$b = \max(0,85; b_1)$	
$R_1 = 0,04 * b * B_1$	
Ba = Suma la risc brută aferentă contractelor cu o durată de peste 5 ani	
Bb = Suma la risc brută aferentă contractelor cu o durată între 3 ani și 5 ani inclusiv	
Bc = Suma la risc brută aferentă contractelor cu o durată de până la 3 ani inclusiv	

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

$c_1 =$ Raportul între suma la risc netă și suma la risc brută	
$c = \max(0,5; c_1)$	
$R_2 = c * (Ba * 0,003 + Bb * 0,0015 + Bc * 0,001)$	
$\nu N =$ Marja de solvabilitate minimă pentru tipuri de asigurări de viață suplimentare prevăzute la Titlul A, lit (c), din Anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare	
$P =$ Marja de solvabilitate minimă pentru asigurările permanente de sănătate prevăzute la Titlul A, lit (d), din Anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare $= C_2$	
$C_1 =$ Rezervele tehnice brute	
$d_1 =$ Raportul între rezervele tehnice nete și rezervele tehnice brute	
$d = \max(0,85; d_1)$	
$C_2 = 0,04 * d * C_1$	
$Q =$ Marja de solvabilitate minimă pentru tipuri de asigurări de viață prevăzute la Titlul A, lit (a) și (b), legate de fonduri de investiții din Anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare $= S_1 + S_2 + S_3$	
$E_1 =$ Rezervele tehnice pentru cazurile în care asigurătorul își asumă riscul de investiții	
$e_1 =$ Raportul între rezervele tehnice nete și rezervele tehnice brute	
$e = \max(0,85; e_1)$	
$S_1 = 0,04 * e * E_1$	
$E_2 =$ Rezervele tehnice pentru cazurile în care asigurătorul nu își asumă riscul de investiții dar alocația pentru acoperirea cheltuielilor de administrare este fixată pe o perioadă mai mare de 5 ani	
$eb_1 =$ Raportul între rezervele tehnice nete și rezervele tehnice brute dacă asigurătorul nu își asumă riscul de investiții și alocația pentru acoperirea cheltuielilor de administrare este fixată pe o perioadă mai mare de 5 ani	
$eb = \max(0,85; eb_1)$	
$S_2 = 0,01 * eb * E_2$	
$Sra =$ Suma la risc brută aferenta contractelor cu o durată de peste 5 ani	
$Srb =$ Suma la risc brută aferenta contractelor cu o durată între 3 ani și 5 ani inclusiv	
$Src =$ Suma la risc brută aferenta contractelor cu o durată de până la 3 ani inclusiv	
$f_1 =$ Raportul între suma la risc netă și suma la risc brută	
$f = \max(0,5; f_1)$	
$S_3 = f * (Sra * 0,003 + Srb * 0,0015 + Src * 0,001)$	

^v T= Marja de solvabilitate minimă pentru clasele de asigurări prevăzute la Titlul B, pct.1. și pct.2. din Anexa nr.1 la Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare	
--	--

^v - Asigurătorul care practică cel puțin unul din tipurile de asigurări prevăzute la Titlul A, lit.(c) și/sau la Titlul B, pct.1 și/sau pct.2 din Anexa nr.1 la Legea nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, este obligat să își calculeze marja de solvabilitate minimă în conformitate cu prevederile Normelor privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale și să transmită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor modul de calcul potrivit metodologiei prezentate în formularul de raportare privind marja de solvabilitate minimă prevăzută în anexa la respectivele norme. În acest caz, formularul privind marja de solvabilitate disponibilă din prezenta anexă va include și valorile aferente acestor tipuri de asigurări.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

O R D I N

pentru punerea în aplicare a Normelor privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27), ale art. 16 alin. (5) și ale art. 16 alin. (5¹) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 6 martie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală reglementări și Direcția generală supraveghere solvabilitate și raportări financiare din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 14 martie 2006.
Nr. 113.107.

ANEXĂ

N O R M E

privind metodologia de calcul a marjei de solvabilitate minime și a marjei de solvabilitate disponibile pentru asigurătorul care practică asigurări generale

I. Definiții

Art. 1. — În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *rezerva tehnică brută* reprezintă rezerva tehnică calculată înainte de cedările în reasigurare;

2. *rezerva tehnică netă* reprezintă rezerva tehnică calculată după cedările în reasigurare.

II. Determinarea marjei de solvabilitate disponibile

Art. 2. — Asigurătorii autorizați să practice asigurări generale au obligația să dețină permanent o marjă de solvabilitate disponibilă, corespunzătoare activității desfășurate de către aceștia, cel puțin egală cu marja de solvabilitate minimă calculată în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

Art. 3. — (1) La stabilirea marjei de solvabilitate disponibile asigurătorul care practică asigurări generale va face diferența dintre valoarea activelor și a obligațiilor care urmează să fie luate în considerare potrivit alin. (2) și (3).

(2) Valoarea activelor care se iau în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile a asigurătorului care practică asigurări generale se determină scăzând din valoarea totală a activelor următoarele: valoarea activelor necorporale, valoarea acțiunilor necotate, valoarea activelor corespunzătoare părții din rezervele tehnice aferente contractelor cedate în reasigurare și valoarea activelor asupra cărora s-au creat sarcini (gaj, ipotecă etc.).

(3) Valoarea obligațiilor care se iau în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile a asigurătorului care practică asigurări generale se determină însumând: 50% din valoarea datoriilor subordonate, valoarea rezervelor tehnice (cu excepția rezervei de egalizare și a rezervei de catastrofă) nete aferente asigurărilor generale, valoarea provizioanelor pentru riscuri și cheltuieli, valoarea depozitelor primite de la reasigurători și valoarea datoriilor, cu excepția împrumuturilor din emisiuni de obligațiuni.

(4) Evaluarea activelor și a obligațiilor asigurătorului care practică asigurări generale, luate în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile, are la bază valorile acestora reflectate în evidențele contabile.

(5) Pentru activele asupra cărora s-au creat sarcini se va transmite o notă explicativă cu privire la fiecare activ grevat, perioada pentru care nu poate fi liber de sarcini, societatea pentru care se garantează cu acest activ și orice alte informații pe care asigurătorul le consideră utile.

III. Determinarea marjei de solvabilitate minime

Art. 4. — (1) În vederea determinării marjei de solvabilitate minime pentru activitatea de asigurări generale se vor lua în considerare următoarele elemente:

a) primele brute subscrise în ultimele 12 luni calendaristice anterioare datei raportării, aferente activității de asigurări directe [PBS(ad)], la care se adaugă cele aferente acceptărilor în reasigurare [PBS(r)]; din acestea se scad primele anulate (PA), iar la rezultatul astfel obținut se aplică un coeficient de 18% pentru sumele a căror valoare este de până la echivalentul a 5.000.000 euro, respectiv de 16% pentru sumele a căror valoare depășește echivalentul a 5.000.000 euro, la cursul de referință al Băncii Naționale a României din ultima zi lucrătoare a perioadei de raportare.

Rezultatul se ponderează cu un coeficient obținut din raportarea daunelor nete, la care se adaugă variația rezervei de daune, aferentă ultimului an financiar, la daunele brute, la care se adaugă variația rezervei de daune, aferentă ultimului an financiar. Coeficientul luat în calcul nu va fi mai mic de 50%;

b) media daunelor plătite în ultimele 36 de luni calendaristice anterioare datei raportării, aferente asigurărilor directe [DP(ad)], la care se adaugă media daunelor plătite în ultimele 36 de luni calendaristice anterioare datei raportării, aferente acceptărilor în reasigurare [DP(r)], și totalul rezervei brute de daune la sfârșitul ultimei luni din perioada de 36 de luni [RD(sf)].

Din acest total se scade media pe ultimele 36 de luni calendaristice anterioare datei raportării a daunelor recuperate de la terți prin subrogarea în drepturile asiguraților (DR) și rezerva de daune la începutul perioadei de 36 de luni [RD(i)], iar la rezultatul astfel obținut se aplică un coeficient de 26% pentru sumele a căror valoare nu depășește echivalentul a 3.000.000 euro, respectiv de 23% pentru sumele a căror valoare depășește echivalentul a 3.000.000 euro, la cursul de referință al Băncii Naționale a României din ultima zi lucrătoare a perioadei de raportare. Rezultatul se ponderează cu un coeficient obținut din raportarea daunelor nete, la care se adaugă variația rezervei de daune, aferentă ultimului an financiar, la daunele brute, la care se adaugă variația rezervei de daune, aferentă ultimului an financiar. Coeficientul luat în calcul nu va fi mai mic de 50%.

(2) Marja de solvabilitate minimă va fi considerată cea mai mare dintre valorile obținute prin calculele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).

IV. Dispoziții finale

Art. 5. — (1) Asigurătorul este obligat să își determine permanent marja de solvabilitate disponibilă și cel puțin semestrial marja de solvabilitate minimă, pe baza datelor din raportările financiare, și să transmită Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar, un formular de raportare privind marja de solvabilitate disponibilă și marja de solvabilitate minimă, conform modelului prezentat în anexa care face parte integrantă din prezentele norme.

(2) Asigurătorul este obligat să aducă la cunoștință Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în timpul anului, în termen de două zile lucrătoare de la constatare, diminuarea marjei de solvabilitate disponibile sub nivelul marjei minime.

Art. 6. — În conformitate cu art. 6 alin. (2) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, la cererea Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, societatea de asigurare este obligată să își determine și să comunice Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în termen de 48 de ore de la solicitare, situația financiară, precum și marja de solvabilitate minimă ale acesteia. Informațiile solicitate se transmit însoțite de o declarație a reprezentantului legal al societății de asigurare, dată pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Codul penal pentru infracțiunile de înșelăciune și fals în declarații, prin care se atestă că datele comunicate sunt corecte și conforme cu realitatea.

Art. 7. — Fără a se putea aduce atingere prevederilor art. 5 și 6, prima raportare privind marja de solvabilitate disponibilă și marja de solvabilitate minimă se transmite Comisiei de Supraveghere a Asiguraților pentru exercițiul financiar 2005.

Art. 8. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 70 și următoarele din Legea nr. 503/2004.

Art. 9. — La data intrării în vigoare a prezentelor norme se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2001 pentru punerea în aplicare a Normelor privind limita minimă a marjei de solvabilitate a asigurătorilor care practică asigurări generale și metodologia de calcul a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 22 ianuarie 2002, și art. 14 din Normele privind metodologia de calcul al marjei de solvabilitate de care dispune asigurătorul care practică

asigurări generale, al marjei de solvabilitate minime și al fondului de siguranță, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.111/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 15 iulie 2005.

Art. 10. — Prezentele norme intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și își vor înceta aplicarea la data aderării României la Uniunea Europeană.

*ANEXĂ¹⁾
la norme*

Formular de raportare privind marja de solvabilitate minimă și
marja de solvabilitate disponibilă pentru asigurările generale

Marja de solvabilitate disponibilă

Lei

X = Marja de solvabilitate disponibilă = C - D	
A = total active, potrivit situațiilor financiare	
B = active care nu se iau în considerare = B1 + B2 + B3 + B4	
B1 = active necorporale	
B2 = active necotate	
B3 = partea din rezervele tehnice aferentă contractelor cedate în reasigurare	
B4 = activele asupra cărora s-au creat sarcini	
C = active care se iau în considerare la stabilirea marjei de solvabilitate disponibile = A - B	
D = total obligații care se iau în considerare = D1 + D2 + D3 + D4 + D5	
D1 = 0,5 * valoarea datoriilor subordonate	
D2 = rezerve tehnice (cu excepția rezervei de egalizare și a rezervei de catastrofă) nete	
D3 = provizioane pentru riscuri și cheltuieli	
D4 = depozite primite de la reasigurători	
D5 = datorii, cu excepția împrumuturilor din emisiuni de obligațiuni	

Marja de solvabilitate minimă

Y = Marja de solvabilitate minimă = max (H;J)	
PBS(ad) = prime brute subscrise, aferente activității de asigurare directă	
PBS(r) = prime brute subscrise, aferente acceptărilor în reasigurare	

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

PA = prime anulate	
$M = \text{PBS(ad)} + \text{PBS(r)} - \text{PA}$	
t1 = echivalentul în lei a 5 milioane euro, la cursul de referință al Bancii Naționale a României din ultima zi lucratoare a perioadei de raportare	
a1 = raportul dintre daunele nete plătite, la care se adaugă variația rezervei de daună și daunele brute plătite, la care se adaugă variația rezervei de dauna	
$a = \max(a1; 0,5)$	
$H = a * [\min(t1; M) * 0,18 + \max(M - t1; 0) * 0,16]$	
DP(ad) = media daunelor platite în ultimele 36 de luni calendaristice anterioare datei raportării, aferente asigurărilor directe	
DP(r) = media daunelor plătite în ultimele 36 de luni calendaristice anterioare datei raportării, aferente acceptărilor în reasigurare	
RD(sf) = totalul rezervei brute de daune la sfârșitul ultimei luni din perioada de 36 de luni	
DR = media pe ultimele 36 de luni calendaristice anterioare datei raportării a daunelor recuperate de la terți prin subrogarea în drepturile asiguraților	
RD(i) = rezerva de daune la începutul perioadei de 36 de luni	
$N = \text{DP(ad)} + \text{DP(r)} + \text{RD(sf)} - \text{DR} - \text{RD(i)}$	
t2 = echivalentul în lei a 3 milioane euro, la cursul de referință al Bancii Naționale a României din ultima zi lucratoare a perioadei de raportare	
$J = a * [\min(t2; N) * 0,26 + \max(N - t2; 0) * 0,23]$	

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Normelor privind transferul de portofoliu între asigurători**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27), ale art. 5 lit. f) și ale art. 23 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 23 martie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind transferul de portofoliu între asigurători,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind transferul de portofoliu între asigurători, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală reglementări din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 24 martie 2006.
Nr. 113.108.

ANEXĂ

NORME**privind transferul de portofoliu între asigurători**

Art. 1. — (1) Prezentele norme reglementează operațiunile de transfer de portofoliu efectuate de:

a) asigurătorul persoană juridică română, autorizat să practice activitate de asigurare în condițiile prevederilor art. 12 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de

asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;

b) sucursale aparținând unor societăți-mamă guvernate de legi dintr-un stat terț, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit procedurii prevăzute la

art. 12 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Asigurătorii prevăzuți la alin. (1) pot realiza un transfer de portofoliu de asigurări, condițiile generale ale contractelor de asigurare menținându-se neschimbate, prin care o parte sau întregul portofoliu de contracte de asigurare este transferat către unul sau mai mulți asigurători persoane juridice române și/sau sucursale aparținând unor societăți-mamă guvernate de legi dintr-un stat terț și autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, numai cu aprobarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Decizia de aprobare a transferului de portofoliu se va publica de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) asigurătorul care cedează portofoliul se numește *asigurător cedent*;

b) asigurătorul care acceptă portofoliul se numește *asigurător cesionar*.

Art. 2. — (1) Transferul parțial de portofoliu poate să includă o întreagă clasă de asigurări sau cel puțin un risc asigurat inclus într-o clasă.

(2) Transferul de portofoliu include transferarea drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractele de asigurare subscrise de asigurătorul cedent, respectiv rezervele tehnice aferente portofoliului cedat, concomitent cu transferarea activelor admise să acopere aceste rezerve, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Acordul transferului de portofoliu va cuprinde în mod obligatoriu clauze clare și complete referitoare la încetarea răspunderii asigurătorului cedent și începerea răspunderii asigurătorului cesionar.

(4) Transferul de portofoliu este considerat încheiat la data semnării procesului-verbal de predare-primire a portofoliului transferat, dar nu mai târziu de data stabilită prin acordul de transfer de portofoliu. Procesul-verbal de predare-primire a portofoliului transferat va fi transmis Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în termen de cel mult 5 zile de la data semnării acestuia de către părțile implicate în transfer și va cuprinde obligatoriu cel puțin următoarele:

a) situația portofoliului transferat, în forma prevăzută în anexa la prezentele norme;

b) situația rezervelor tehnice aferente portofoliului transferat;

c) situația activelor admise să acopere rezervele tehnice aferente portofoliului transferat;

d) alte drepturi și obligații ce decurg din transferul de portofoliu.

(5) În cazul în care transferul de portofoliu include și contracte de asigurări de viață, acordul trebuie verificat și confirmat și de către un actuar desemnat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(6) Asigurătorul cedent și asigurătorul cesionar au obligația completării registrului special al activelor cu modificările survenite în urma efectuării transferului de portofoliu.

(7) În toate cazurile prevăzute de legislația în vigoare, transferul de portofoliu este valabil numai cu aprobarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 3. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor aprobă transferul de portofoliu prevăzut la art. 1 alin. (2) în baza analizei unei documentații care va cuprinde:

a) copiile hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor asigurătorului cedent și asigurătorului cesionar prin care s-a stabilit transferul de portofoliu;

b) proiectul acordului de transfer de portofoliu încheiat între asigurătorul cedent și asigurătorul cesionar, care va trebui să cuprindă cel puțin următoarele date și informații minime:

1. datele de identificare a părților;

2. persoanele semnificative împuternicite să reprezinte părțile;

3. elementele transferabile;

4. perioada de realizare a transferului de portofoliu;

5. drepturile și obligațiile ce revin părților prin încheierea acestui acord;

c) informațiile prevăzute în anexa la prezentele norme;

d) structura portofoliilor pe categorii și clase de asigurări ale asigurătorului cesionar și asigurătorului cedent;

e) raportările asigurătorului cedent și ale asigurătorului cesionar privind marja de solvabilitate minimă și disponibilă, care să reflecte situația existentă la sfârșitul lunii anterioare depunerii documentației;

f) raportarea estimativă privind marja de solvabilitate minimă și disponibilă de care va dispune după transferul de portofoliu asigurătorul cesionar;

g) raportările asigurătorului cedent și ale asigurătorului cesionar privind activele admise să acopere rezervele tehnice, care să reflecte situația existentă la sfârșitul lunii anterioare depunerii documentației;

h) raportarea privind activele admise să acopere rezervele tehnice de care va dispune după transferul de portofoliu asigurătorul cesionar;

i) situația rezervelor tehnice ale asigurătorului cedent și ale asigurătorului cesionar înainte de transferul de portofoliu, care să reflecte situația existentă la sfârșitul lunii anterioare depunerii documentației;

j) estimarea situației rezervelor tehnice ale asigurătorului cesionar după transferul de portofoliu, pe categorii și clase de asigurări;

k) raportările asigurătorului cedent privind rezervele tehnice și activele admise care se transferă, corespunzătoare contractelor de asigurare transferabile, care să reflecte situația existentă la sfârșitul lunii anterioare depunerii documentației;

l) raportările prevăzute la lit. e) — k) vor fi certificate de actuarii asigurătorului cedent și ai asigurătorului cesionar, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

m) raportările asigurătorului cedent privind contribuția la Fondul de garantare și taxa de funcționare datorată conform prevederilor art. 13 alin. (4) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestuia, precum și contribuția aferentă asigurărilor obligatorii în cazul transferului unor astfel de contracte de asigurare;

n) situația litigiilor asigurătorului cedent și ale asigurătorului cesionar, pe categorii și clase de asigurări;

o) situația privind cedările în reasigurare ale asigurătorului cedent, pe categorii și clase de asigurări;

p) strategia de gestionare a contractelor de asigurare și a riscurilor ce urmează a fi preluate, ce trebuie prezentată de asigurătorul cesionar;

q) lista intermediarilor prin care asigurătorul cedent desfășoară activitate de asigurare, precum și creanțele acestora;

r) dovada publicării anunțului intenției de transfer al portofoliului, conform prevederilor art. 11 alin. (2);

s) în situația în care autoritățile competente să supravegheze marja de solvabilitate a asigurătorului cedent și/sau a asigurătorului cesionar sunt altele decât Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, documentația va fi completată cu certificările transmise de aceste autorități, la solicitarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, cu privire la marja de solvabilitate a părților implicate în transfer, precum și cu privire la marja de solvabilitate de care va dispune asigurătorul cesionar după efectuarea transferului.

(2) Activele admise să acopere rezervele tehnice transferabile ale asigurătorului cedent vor fi menținute până la data preluării efective a portofoliului transferat.

Art. 4. — În urma analizării proiectului de acord de transfer de portofoliu, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor stabilește, prin decizie, următoarele:

a) aprobarea proiectului de acord de transfer de portofoliu, evidențierea separată a subscrierilor aferente portofoliului transferabil, efectuate după data proiectului de acord de transfer de portofoliu și până la data semnării procesului-verbal de predare-primire a portofoliului transferat, precum și alte condiții de efectuare a transferului;

b) respingerea motivată a proiectului de acord de transfer de portofoliu.

Art. 5. — În vederea aprobării transferului de portofoliu asigurătorul cesionar, aflat sub supravegherea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din punct de vedere al marjei de solvabilitate, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie autorizat să practice riscurile, clasa sau clasele de asigurări pentru care s-a încheiat acordul de transfer de portofoliu;

b) să dețină o marjă de solvabilitate disponibilă superioară marjei de solvabilitate minime atât înainte de preluarea portofoliului, cât și după preluarea acestuia;

c) din documentația prezentată să rezulte că, după preluarea portofoliului, va dispune de rezerve tehnice și active admise suficiente să acopere rezervele tehnice, în structura prevăzută în legislația în vigoare, pentru a acoperi toate obligațiile care decurg din contractele de asigurare în vigoare.

Art. 6. — (1) Contractele de asigurări mai pot fi transferate de către un asigurător persoană juridică română către:

a) societățile de asigurare care au sediul social pe teritoriul statelor membre;

b) sucursalele sau agențiile unei societăți de asigurare cu sediul social pe teritoriul statelor membre, care desfășoară activitate în baza dreptului de stabilire;

c) societățile de asigurare care au sediul social pe teritoriul statelor membre, sucursalele sau agențiile acestora

care prestează activitate de asigurare pe teritoriul statelor membre în baza libertății de a presta servicii;

d) sucursalele societăților de asigurare având sediul social în state terțe și stabilite pe teritoriul statelor membre, altele decât România.

(2) La solicitarea asigurătorului cedent persoană juridică română, însoțită de documentația referitoare la asigurătorul cedent prevăzută la art. 3, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor aprobă transferul de portofoliu dacă primește confirmarea autorităților competente ale statului membru de origine al asigurătorului cesionar sau, după caz, a autorităților competente să supravegheze marja de solvabilitate a asigurătorului cesionar, în mod direct, că asigurătorul cesionar, autorizat să practice riscurile, clasa sau clasele de asigurări pentru care se încheie acordul de transfer de portofoliu, va îndeplini, după efectuarea transferului de portofoliu, condițiile de solvabilitate și dacă primește acordul prevăzut la alin. (3).

(3) Dacă statul membru al angajamentului contractelor de asigurare care se transferă de către asigurătorul persoană juridică română este altul decât România, transferul de portofoliu se aprobă numai după obținerea acordului autorităților competente din acel stat membru.

(4) Dacă asigurătorul cedent este o sucursală a asigurătorului persoană juridică română, stabilită în baza dreptului de stabilire pe teritoriul altui stat membru, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va solicita autorităților competente din acest stat membru o opinie cu privire la transfer. În situația în care opinia exprimată este nefavorabilă, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va putea solicita informații suplimentare.

(5) Lipsa răspunsului autorităților competente prevăzute la alin. (3) și (4), după 3 luni de la data transmiterii de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a unei solicitări în sensul celor prevăzute la aceste alineate, este considerată echivalentul unui acord tacit, respectiv, după caz, al unei opinii favorabile.

Art. 7. — (1) Contractele de asigurări mai pot fi transferate de către o sucursală aparținând unei societăți-mamă guvernate de legi dintr-un stat terț, autorizată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, către:

a) societățile de asigurare care au sediul social pe teritoriul statelor membre;

b) sucursalele sau agențiile unei societăți de asigurare cu sediul social pe teritoriul statelor membre, care desfășoară activitate în baza dreptului de stabilire;

c) societățile de asigurare care au sediul social pe teritoriul statelor membre, sucursalele sau agențiile acestora care prestează activitate de asigurare pe teritoriul statelor membre în baza libertății de a presta servicii.

(2) La solicitarea asigurătorului cedent, însoțită de documentația referitoare la asigurătorul cedent prevăzută la art. 3, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor aprobă transferul de portofoliu dacă autoritățile competente ale statului membru de origine al asigurătorului cesionar confirmă, în mod direct, că asigurătorul cesionar, autorizat să practice riscurile, clasa sau clasele de asigurări pentru care s-a încheiat acordul de transfer de portofoliu, va îndeplini, după efectuarea transferului de portofoliu, condițiile de solvabilitate și dacă primește acordul prevăzut la alin. (3).

PUBLICAREA ANUNŢURILOR ÎN MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” vă pune la dispoziție acest material informativ pentru o mai bună cunoaștere a datelor necesare publicării anunțurilor în Partea a III-a a Monitorului Oficial al României.

Cererile care conțin toate datele necesare publicării anunțului pot fi expediate prin poștă sau pot fi depuse direct la sediul Regiei Autonome „Monitorul Oficial” - Centrul pentru relații cu publicul din București, șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5 (cod poștal 050651).

Programul de lucru cu publicul în cadrul Centrului: luni - joi - 8,00 - 15,00; vineri - 8,00 - 13,00.

Taxa de publicare pentru anunțurile depuse direct se achită la casieria din incinta Centrului pentru relații cu publicul.

Cererile expediate prin poștă trebuie să aibă anexată chitanța poștală în original sau în copie, pentru confirmarea plății taxei de publicare. Taxa este de 12 RON, sumă ce va fi achitată în contul Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, cont menționat în caseta tehnică a oricărui monitor oficial (cont nr. RO75RNCB510100000120001, BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ - S.A., Sucursala „UNIREA”, București, iar pentru persoanele juridice bugetare - cont nr. RO12TREZ7005069XXX000531, DIRECȚIA DE TREZORERIE ȘI CONTABILITATE PUBLICĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI); C.U.I. 427282, Atribut fiscal R.

Exemplarele Monitorului Oficial, Partea a III-a, se pot cumpăra de la librăria din incinta Centrului pentru relații cu publicul sau se expediază prin poștă, numai la cererea expresă a celui interesat, cu plata anticipată a ziarului (0.30 RON/exemplar).

DATELE NECESARE PUBLICĂRII ANUNŢURILOR

- I. **Permis de conducere** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; categoria permisului; numărul permisului; anul eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- II. **Certificat de înmatriculare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria certificatului; numărul de înmatriculare a autovehiculului; data eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- III. **Carte de identitate auto** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria cărții de identitate a autovehiculului; numărul de identificare a autovehiculului, data eliberării, organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza reprezentanței R.A.R. în original.
- IV. **Livret militar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul livretului; data eliberării; organul emitent; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent.
- V. **Carte de muncă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; denumirea organului emitent la data eliberării actului; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent sau de la ultimul loc de muncă.
- VI. **Act de studii** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa completă ale solicitantului; felul, seria și numărul actului; numărul și data la care au fost înregistrate în evidențele unității de învățământ emitente; anul absolvirii; organul emitent, cu denumirea de la data eliberării. Datele se obțin de la instituția care a eliberat actul.
- VII. **Titlu de proprietate** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa solicitantului; numărul titlului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. În cazul în care anunțul se face de către altă persoană decât titularul actului, este necesar să se precizeze în cerere în ce calitate se face anunțul și să se anexeze documentul care dovedește această calitate, în original sau copie. Obligatoriu se anexează adeverință de la comisia emitentă.
- VIII. **Certificat de revoluționar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. Cererea trebuie să fie însoțită de o copie a certificatului pierdut sau de o adeverință eliberată de asociația de revoluționari, care să confirme datele menționate în cerere.
- IX. **Carte de marinar, certificat de competență pentru personalul navigant maritim și maritim-portuar, documente de atestare pentru personalul navigant fluvial** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- X. **Brevete și certificate de capacitate pentru personalul navigant maritim** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- XI. **Autorizația instructorului de conducere auto independent** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; numărul; data eliberării; organul emitent.
- XII. **Brevete** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; denumirea decorației, gradul și clasa acesteia; numărul și data decretului de conferire; numele și prenumele posesorului, inițiala tatălui.
- XIII. **Act de naționalitate al navei** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice (proprietar sau utilizator); felul actului; numărul și data actului; organul emitent. În cazul persoanei juridice, cererea va fi semnată de reprezentantul legal și ștampilată.
- XIV. **Permis de armă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Se anexează adeverința organului de poliție în original.
- XV. **Permis de vânatoare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la asociația de vânatoare, care a eliberat actul.
- XVI. **Formulare fiscale cu regim special, inseriate și numerotate** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria, numărul (sau de la numărul ... la numărul...), menționându-se dacă erau completate, ștampilate sau în alb și dacă se declară nule. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVII. **Certificat de înregistrare fiscală** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul certificatului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVIII. **Licența de transport/copia conformă, certificat de transport în cont propriu/copia conformă, licența de traseu** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XIX. **Licența de transport rutier public în regim de taxi, licența taxi și licența de execuție pentru activitatea de dispecerat taxi** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XX. **Autorizația școlii de conducere auto, autorizația laboratoarelor de examinare psihologică, autorizația pentru efectuarea de operațiuni de comerț exterior cu produse strategice** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXI. **Ciocane silvice de marcat/ pentru control, dispozitive de marcat material lemnos** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ciocanului/dispozitivului; amprenta acestuia. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXII. **Ștampile cu stema României** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ștampilei; amprenta acesteia. Se anexează la cerere modelul ștampilei decupat de pe un act mai vechi. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXIII. **Schimbări de nume** - Cerere cu viza oficiului de stare civilă în original; copie de pe certificatul de naștere al persoanei care își schimbă numele.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 114753